

Lopakodó bevándorlás?

Még négy milliárd magyart kell kiirtani a Világbank elvárása alapján

A Magyar Tudományos Akadémián szeptember 20-25. között nemzetközi tudományos konferenciát tartottak, ahol a szakértők demográfiai és a nemzetközi vándorlással kapcsolatos kérdéseket vitattak meg. Közismert a hazánkban világvizonylatban is egyedülálló és tragikus népességfogyás, ugyanakkor gombamód szaporodnak a lakóparkok, melynek árait nem a magyar átlagkeresethez mérték. A tudományos konferenciára annak reményében látogattunk el, hogy választ találjunk arra a kérdésre, hogy vajon kikre várnak ezek az ingatlanok.

A budapesti Dob utcában lakók mesélték, hogy naponta többször érkeznek Ferihegyről a repülőtéri kisbuszok a környékre, és sábeszdeklit, kaftánt viselő embereket hoznak, nagy csomagokkal. Elhaladván mellettük, az esetek többségében, nem magyar szót hallani. Valószínűleg a véletlennek köszönhető, hogy még egyszer sem láttam a környéken olyat, hogy a repülőtéri kisbusz a környékről sábeszdeklit és kaftánt viselő embereket szállított volna nagy csomagokkal a repülőtérre. Emlékezetes, hogy dr. Grespik László korábban, még a közigazgatási hivatal vezetőjeként tett nyilatkozatából kiderült, hogy 2000-ben a távoli négy milliós Izraelből többen akartak nálunk vásárolni, mint a közeli nyolcvanmilliós Németországból.

Ismeretes továbbá, hogy a londoni Jane s kutatócsoport az izraeli kivándorlás célországaként hazánkat jelölte meg. Ismeretes az is ahogy azzal már korábban foglalkoztunk az ingatlanforgalommal foglalkozó szaklapok és más források egybehangzóan állítják, hogy az utóbbi években közel kétmilliárd dollárt fektettek be az izraeli hazánkban ingatlanokba. Feltűnő, hogy a külföldre befektetett izraeli tőke Németországban a legnagyobb, de utána második helyen hazánk áll, ami területileg és létszámát tekintve is lényegesen kisebb annál.

Ma Budapesten egész városrészek vannak izraeli kézben, az izraeli tulajdonosi háttérrel épülő lakóparkokban pedig a becslések szerint százezrek számára épülnek lakások. Közismert az is, hogy a lakóparki lakások árat nem a magyar pénztárcákhoz mérték. Ráadásul, sajnos tudjuk azt is, hogy világvizonylatban is egyedülállóan magas a népességfogyás, a demográfia helyzete drámainak mondható.

Igy jogos a kérdés: Vajon a fent említett ingatlanokban kik laknak, illetve kik fognak lakni? Szintén a fent említettekből következik, hogy nagyobb annak a valószínűsége, hogy nem magyar állampolgárok, hanem inkább izraeliek. Ez pedig azt jelenti, hogy nagyszámú izraeli állampolgár vándorol hazánkba. De vajon mennyi? Megpróbáltam utána járni, hiszen biztos voltam abban, hogy nekem, mint magyar állampolgárnak, jogom van tudni, hogy miközben tragikusan fogyunk, hány izraeli érkezik hazánkba. A Magyar Tudományos Akadémián szeptember 20-25. között nemzetközi tudományos konferenciát tartottak. Az összejövetel első napja a Magyar Demográfiai Nap is volt egyben, a következő napokon pedig a francia nyelvű

demográfusok vitatták meg a nemzetközi vándorlással kapcsolatos gondolataikat. Biztos voltam abban, hogy a magyar tudomány fellegvárában rendezett, hazánk demográfiai és bevándorlási kérdéseivel foglalkozó konferencián meg fogom tudni, hogy hány izraeli állampolgár tartózkodik huzamosabb ideig hazánkban.

De tévedtem. Bármelyik előadást is hallgattam, az izraeli szó elő sem fordult: A külföldiek hazai ingatlanvásárlásairól megtudtam, hogy a sort a németek vezetik, majd jönnek az osztrákok, hollandok és mások, izraeliek nemhogy az elsők között nincsenek, de nem is említik őket. Próbáltam megkérdezni, hogy van-e valamilyen kimutatás az izraeli tulajdonban lévő lakóparkokról, megtudtam, hogy nincs, de nem is fontos, mert nem számottevő az izraeli tőke az ingatlanpiacon kaptam a választ. Egy másik előadásból kiderült, hogy a hazánkban letelepedni vágyó külföldiek döntő többségükben az elszakított területekről származó magyarok, pontosan megtudhattam az itt élő vietnámiak vagy afgánok számát, de az izraeliekét nem említették.

Korábban a BM Bevándorlási és Állampolgársági Hivatalának honlapján próbáltam adatokhoz jutni. Mint korábban már említettük, néhány furcsaság figyelhető meg ezen: pontosan felsorolják, hogy hány menekültet fogadtunk be, hányan kértek állampolgárságot, és más hasonló adatokat tartalmaz, feltűnő azonban, hogy a hazánkban huzamosabb ideig tartózkodó külföldiek számát nem közli. És még egy: ugyanaz a diagram felsorolja az állampolgárságokat izraeli nincs köztük viszont 40 százalék egyéb állampolgárságot jelöl. Egyébként feltűnően magas ez a szám. A BM illetékesétől a konferencián megtudtam, hogy azért nem szerepel rajta az izraeli, mert elenyészően kis számban tartózkodnak csak hazánkban.

Mivel a gyakorlati tapasztalat és a bevándorlási kérdésekkel foglalkozó illetékesek adatai ennyire ellentmondanak egymásnak, nehéz elhessegetni a gondolatot, miszerint titkosan kezelik az izraeli bevándorlók számát. De vajon miért? És miért pont az izraeli adatok a titkosak? Miért tudhatom azt, hogy hány vietnámi akar itt élni, és azt miért nem, hogy hány izraeli? Kénytelen voltam tovább nyomozni, hátha megtudok valamit arról, hogy országunk vezetői hogyan képzelik a tragikus méretű népességfogyás megállítását, illetve szándékukban áll-e betelepítéssel pótolni a hiányt. Arra is kíváncsi voltam, hogy amennyiben a betelepítést támogatják, akkor elsősorban milyen ország állampolgáira gondolnak.

Mivel a legilletékesebb helyen, a Magyar Tudományos Akadémián folyó nemzetközi vándorlással foglalkozó konferencián csak annyit tudtam meg, hogy szakembereink általában a bevándorlás mellett vannak, sőt többször is elhangzott, hogy a bevándorlás jót tesz nekünk. Megkerestem Kéri Editet, aki egyik szervezője volt a 2000. április 28-i, a Zrínyi Történelmi Egyesület és a Trianon Társaság bevándorlás elleni tüntetésének.

Kéri Edit elmondta, hogy a tüntetést megelőzően a sajtó foglalkozott azzal, hogy 1,8 millió idegen betelepítése oldaná meg a katasztrofális demográfiai helyzetet. Ezt annak idején a

Die Zeit is közölte. Kéri Editnek nem kis nyomozás eredményeként tudomására jutott, hogy az UNESCO demográfiai kérdésekkel foglalkozó osztálya egy több száz oldalas javaslatot készített számunkra ezzel kapcsolatban, amelyben 1,8 millió külföldi betelepítését javasolja. A tüntetést a Miniszterelnöki Hivatal előtt rendezték, mivel a javaslat nem került a Parlament elé, hanem a kormány ad hoc bizottságot nevezett ki a Magyar Tudományos Akadémia és a Központi Statisztikai Hivatal munkatársaiból, amelynek feladata volt a tanulmány elemzése. Megtudta, hogy a bizottság 25 emberből állt. Szintén nem kis nyomozás eredményeként kilencet sikerült azonosítani, némelyik csak kiszivárgott. Az ismertté vált nevek Kéri Edit szerint arra utalnak, hogy a bizottság tagjainak a szíve nem kifejezetten a jobboldali pártokhoz húzott. - De miért nem a magyar parlament foglalkozik a kérdéssel? tette fel a kérdést.

A tüntetésen akkor elmondtam, hogy a magyarság ilyen nagy veszélyben nem volt még. Bankokat, földet, pénzt, mindent, amit elvettek tőlünk, vissza lehet szerezni, de, ha kétféle ember idejön, akkor az nem megy ki. És miért ad hoc bizottságot hoznak létre? Ez rögtönzött jelent, amit 365 napon át csöndben csinál 25 ember. Az miért ad hoc?

Érdekes módon Fekete Gyula húsz éve írja, hogy vésszen fogjunk, mégse hoztak létre ad hoc bizottságot, de amikor az UNESCO tanulmánya ideérkezik, akkor azonnal létrejön egy bizottság emlékszik vissza Kéri Edit. - Azt akarják, hogy Amerika sorsára jusson Európa folytatja. - Az akarják, hogy ne legyenek nemzetek, ne legyen nemzeti érzés, ne legyen hattyár, szabadon mászkálhasson az összes mafiózó. Azok akarnak nekünk demográfiai adatokat javasolni, akik kiirtották az amerikai őslakosságot? Olyannyira, hogy Kalló Zoltántól tudomásom van egy kanadai néptánc fesztiválról, ahol minden ott lakó felléphetett, csak az indiánok nem.

Kéri Edit elmondta azt is lapunknak amit több más forrás is megerősít - hogy a Világbank szerint elég, ha 6-7 millióan vagyunk. Sőt, Horn Gyula egy lakossági fórumon a Fészek Klubban, ahol - több tanú is állítja - azt mondta, hogy Brüsszelben már 1996-ban megmondták nekünk, hogy elég 6 millió magyar mondja Kéri Edit.

Az említett tüntetésen idősebb Fekete Gyula író, közgazdász is beszédet mondott. Gondolatait a tüntetésről kiadott videokazettáról ismerhetjük meg. Fekete Gyula szerint a hazai népességfogyás gyorsításának gondolata 56 után vetődött fel, akkor az egyetlen párt kiadta a jelszót: Nem kell ennyi gyerek! Minél több gyerek van ugyanis szerintük, annál kevesebb pénz marad a családnak. Az agitprop munka segítette a magyarok irtását, ugyanúgy, ahogy ma teszi ezt a média nagy része. Sikerrel jártak: a népesség számához viszonyítva 1962-re nálunk született a legkevesebb gyerek.

Az ismert közgazdász és író elmondta a tüntetésen, hogy már 1958-ban elkezdődött a népesség fogyása, 1981 óta 700 ezerrel több koporsó kellett, mint pólya. Az azóta eltelt időszakban a regisztrált abortuszok száma 7 millió volt. Annyi életet pusztítottak el ez idő alatt, amennyi 80 Hirosimának felel meg. Alig emelte fel valaki a szavát ez ellen.

Dr. Balogh Sándor

A demokrácia a gazemberek államformája

2011. március 21-én a Magyar Nemzeti Gárda tüntetést szervezett abból a célból, hogy a közbiztonság siralmas állapotára hívja fel a figyelmet, melyre meghívták a Pax Hungarica Mozgalmat is. A Mozgalom részéről én szóltam fel. A tüntetést hatalmas érdeklődés vette körül a média részéről - milyen érdekes (habár ezen semmi csodálkoznivaló sincsen), hogy a nap mint nap elkövetett, cigányok által véghezvitt bűncselekményekről mélyen hallgatnak.

Amint az várható volt, a zsidó érdekeltségű fősodratú médiánál igencsak kiverte a biztosítékot azon gondolatmenetem, melyet a demokráciáról mondtam el. Milyen fájdalmas lehet számukra, hogy történetesen ez nem volt más, mint a szintiszta igazság. A világhálót böngészve a sipítózó hangulatkelésen kívül sehol nem akadtam olyan portálra, mely vette volna a fáradságot, hogy megpróbáljon érvelni, hogy bebizonyítsa, hogy nem igaz az, amit mondtam. Mert nem is lehet. Persze, ilyenkor ismerjük a sablonválaszt: „fasiztákkal (sic!) nincs párbeszéd”. Erre mondhatjuk Aquinói Szent Tamással egyetemben, hogy „ne azt nézd, hogy ki mondja, hanem, azt, milyen érvekkel támasztja alá.”

Az Index címlapján a következő címmel jelent meg a tudósítás a tüntetéséről: A demokrácia a gazemberek államformája. A valóságtól igen nagy mértékben elrugaskodtak, ha azt gondolják, hogy az átlag magyar ember nem így véli, még akkor is, ha ezt magában (még) nem fogalmazza meg; még akkor is, ha négyévente elmegy szavazni valamelyik zsidó bagázsra (a politikai közbeszéd pártoknak hívja őket), de ekkor is megfigyelhető, hogy sohasem valakire, hanem valaki ellen

szavaznak. Egy a lényeg: az emberek nem bíznak már a rendszerben. Ezt lehet csúrní-csavarni, de az igazság attól még igazság marad. Azt is láttuk, hogy ez a hatalom, ez a rendszer mennyire semmibe veszi önnön törvényeit (véleményszabadság) is, ezt mi sem bizonyítja jobban, mint az a beteges akarat, amit arra fordítottak, hogy megakadályozzák a Becsület Napja ünnepséget, ahol is Európa és Magyarország valódi hőseire emlékeztünk. Egy rendszer akkor érett meg igazán arra, hogy elfoglalja helyét a történelem szemétdombján, amikor már ő maga is köp saját elveire.

„A legjobbakban ugyanis a legkevesebb a zabolatlanság és az igazságtalanság, és a legtöbb az éleslátás a nemeset illetőleg; a népből viszont a legtöbb a tanulatlanság, a fegyelmezetlenség és a hitványság; mert részint a szegénység viszi őket inkább a rút dolgokba, részint a műveletlenség és a tudatlanság, ami egyes embereknél megint az anyagi eszközök hiányának a következménye.” - Xenophón

A világ minden pontján, ahol liberális demokrácia mūdődik, előbb-utóbb a következő káros folyamatok indulnak el a társadalomban: teljesen elvesz az egyéni felelősség tudata, előtérbe kerül a mennyiségnek a minőség fölé való helyezése, a hazugságok, a kétszínűség és a gerinctelenség, a kettős mérce, az adott népek demográfiai mutatói mélyrepülésbe kezdnek, nem is beszélve a legfontosabbról, hogy az erkölcsi és szellemi hívő hihetetlen mértékben hanyatlani kezd, és az ember legalantasabb ösztöneit kelti fel és hozza felszínre.

Nincs ez másként hazánkban sem. A magyar munkás nem lát mást, minthogy reggeltől estig dolgozik, hogy máról holnapra tudjon élni, ennek ellenére folyamatosan egzisztenciális bizonytalanságban tartják, de mindezzel párhuzamosan azt tapasztalja, hogy a politikuskok bármint megtehetnek büntetle-

nül, felelősségrevonás nélkül, mindezért cserébe még többszázéves fizetést is felvesznek. A szociális kérdést tehát nemhogy nem tudják, de nem is akarják megoldani. Mert éppen ez a cél, hiszen a magyar ember másodrendű állampolgár ma Magyarországon.

A magyar emberek azt látják, hogy naponta köpik le őket magyarságukért, folyamatosan gyalázzák nemzeti büszkeségükben, állandó jelleggel súlykolják, hogy bűnösök, hogy nem szabad büszkének lenniük származásukra, kultúrájukra, értékeikre, történelmükre. De ezzel párhuzamosan kötelező tisztelni mindenki mást. Kiváltképp egy népet, akit amellet, hogy sajátai illik (kötelező), nem melegeken folyamatos kátrpótlásokkal kell teletölteni zsebét. A nemzeti büszkeséget tehát nemhogy ápolni akarják, de azt igyekeznek totálisan megszüntetni.

Az erkölcsi relativizmus áruhájába bújtatva pedig hadjáratot hirdetnek minden ellen, ami keresztény, ami a magyarságot és Európát azzá tette, ami: magyarrá és európaivá. Népünk és fajtánk ellenségei rájöttek arra, hogy a vallást, mint olyat, egyszerűen nem lehet kiirtani. Ezért ezt a természetes Isten utáni vágyódást az emberből úgy igyekeznek tévútra vinni, hogy különféle valláspótlékokkal telemük tele fejüket és szívüket. Igyekeznek tehát az embert eltávolítani Istentől.

A fentebb kifejtett hármasság pedig a demokrácia elidegeníthetetlen velejárója. Ezzel szemben áll a mi világnézetünk, amely azt vallja, hogy az ember transzcendens felé vágyódását a kereszténységben, a természetes egoizmusát a nacionalizmusban, a közösség keresését pedig a szocializmusban valósítja meg. A jövő útja ez lesz, és nem pedig a gazemberek államformája, mert a demokrácia valóban az.

Lantos János - Pax Hungarica Mozgalom, szövevényvezető
2011. 03. 26. - Kírtás.hu

